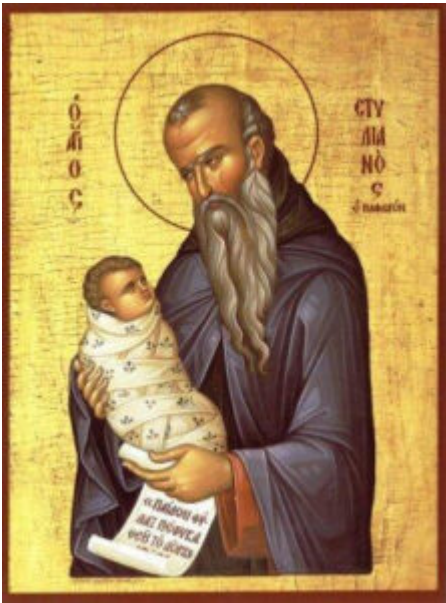

Παράκληση εις τον Όσιον Στυλιανόν τον εκ Παφλαγονίας

Εύλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α´. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β´. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ´. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα Τροπάριον.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς αὐτουργός τῶν θεοδότων θαυμάτων, καὶ ἀρωγός τῶν νεογνῶν καὶ νηπίων, Στυλιανέ Πάτερ ἡμῶν, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, εὐτεκνούσας ποιήσον, τὰς ἀτέκνους μητέρας, καὶ αἰεὶ περίθαλπε, τὰ ἀρτίτοκα βρέφη, σύ γάρ πλουσίαν χάριν ἐκ Θεοῦ, πρὸς τοῦτο ἐσχες ἀσκήσας ὡς ἄγγελος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γάρ Σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν´ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Συ ει Στυλιανέ Βρεφῶν Φύλαξ. Γερασίμου.

Ὡδη ἀ' Ἦχος πλ. δ'. "Υγρὰν διοδεύσας.

Στειρώσεως πέδας Στυλιανέ, τῶν προσπελαζόντων, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ, διάλυσον Πάτερ ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ τῶν παισμάτων ἐξαίτει τὴν ἄφεσιν.

Ἐφάπλωσον Πάτερ ὡς συμπαθῆς, τῆς σῆς προμηθείας τάς ἀκτῖνας τάς τηλαυγεῖς, καὶ θάλψον καὶ σκέπασον ἀύλως, τὰ τιθνούμενα νήπια Ὅσιε·

Ἐκτόπων μολύνσεων καὶ παθῶν, δυσπραγίας πάσης καὶ παντοίων ἀσθενειῶν, ἀτρώτους τούς παῖδας ἡμῶν τήρει, Στυλιανέ, ὥσπερ ἄγαν φιλόστοργος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ ζωῆ, χαρᾶ καὶ φαιδρότης, ὁδηγία καὶ ἀρωγῆ, σύ εἶ θεοχώρητε Παρθένε, διό αἰεί με περίεπε "Ἄχραντε.

Ὡδη γ'. Σύ εἶ τό στερέωμα.

Σύ εἶ βοήθεια, Στυλιανέ καὶ περίθαλψις, καὶ ἰατρός, τῶν νεογεννητῶν. Ὅθεν ταῦτα διάσωζε.

Τίς σου τά θαυμάσια, ἐξαριθμήσεται Ὅσιε; Σύ γάρ ἡμᾶς, νόσων καὶ κινδύνων, ἐκλυτροῦσαι ἐκάστοτε.

Ἐδατι κατάρδευσον, τῆς νοητῆς εὐλογίας σου, τὰ νεογνά, τῶν παρακαλούντων, θεοφόρε τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Λάμπσον μοί, πανάμωμε, φῶς μετανοίας γλυκύτατον, τῷ ἔν νυκτί, παθῶν ἀκαθάρτων, πανωδύνως προσκόπτοντι.

Διάσωσον Στυλιανέ θεοφόρε, τούς σούς οϊκέτας, από πάσης έπιφορᾶς καί κακώσεως, καί τά ἀρτίτοκα βρέφη αεί εύλόγει.

Έπίβλεψον έν εύμενεία Πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν έμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό ἄλγος.

Αίτησις καί τό Κάθισμα.

Ήχος β΄. Πρεσβεΐα θερμῆ.

Πολλῶν δωρεῶν, δοτήρ άφθονοπάροχος, τῆ ροπή Στυλιανέ δεικνύμενος, τροφεύς νηπίων ἄριστος καί λαμπρός κηδεμών πεφανέρωσαι, τρέφων καί αύξων αύτά μυστικῶς, άφθόνου χρηστότητος τῶ γάλακτι.

Ωδή δ΄. Είσακήκοα Κύριε.

Ήλαρῶ σου έν ὄμματι, τοῖς παισίν άύλως έπιφαινόμενος, χαρμονῆς καί ήλαρότητος, τής έπουρανίου ταῦτα πλήρωσον.

Άσθενοῦντας θεράπευσον, καί κακουχομένους κούφισον Όσιε, καί παθῶν ξήρανον βόρβορον, ὡς θαυμάτων κρήνη άνεξάντλητος.

Νεογνῶν καί νηπίων σε, μέγαν άρωγόν ἢ χάρις άνέδειξεν, ὅθεν ταύτα διαφύλαττε, ὡ Στυλιανέ θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Έκ νηδύος σου Ήλιος, τής δικαιοσύνης Κόρη άνέτειλεν, οὔ ταῖς αίγλαις κάμε φώτισον, ταῖς αύτοῦ άκτίσιν ὀδηγοῦσα με.

Ωδή ε΄. Φώτισον ήμᾶς.

Βρέφη άπαλᾶ, καί άρτίτοκα βλαστήματα, άοράτως έπιστάς Στυλιανέ, από πάσης έπηρείας περισκέπασον.

Έῶσιν ψυχικήν, καί σωμάτων δός τήν ίασιν, ένεργεῖς τής ένθέου δωρεᾶς, τοῖς προστρέχουσι τῆ σκέπη σου Πατήρ ήμῶν.

Εύροιμι φρουρόν, καί θερμόν σε άντιλήπτορα, έν ποικίλαις δυσχερείαις άληθῶς, τῶν δεινῶν Στυλιανέ μου έξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ήμᾶς, τῆ τής Σῆς μεγαλειότητος, φωταυγείς καί άύλω άστραπῆ, Μαριάμ εύλογημένη κοσμοπόθητε.

Ὡδή ς'. Τῆν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ἥλιος, νοερῶς ἀστράπτουσα, ἡ ἀγία σου Εἰκῶν καθορᾶται, καί μυστικαῖς θεοφόρε ἀκτίσι, τά νεογέννητα θάλπει ἐκάστοτε, καί θαυμαστῶς ζωογονεῖ, τῶν ἀνηβῶν τόν εὐχαριν ὄμιλον.

Νεότητος, παιδοτρίβην ἔνθεον, καί τοῦ γήρως ἀληθῆ βακτηρίαν, Στυλιανέ, ἐγνωκότες σε Πάτερ, συντετρημένη ψυχή ἐκβοῶμεν σοι· μή διαλίπης ἔφορον, καί διέπων ἡμᾶς πρός τά κρείττονα.

Φαιδρότατα, θαλερᾶ καί εὐρωστα, καί χαρίεντα τῇ σῆ προμηθεῖς, τά νεογέννητα ἔργασαι βρέφη, πᾶν σκυθρωπόν καί νοσῶδες καί ἄχαρι, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῶν, συμπαθέστατε Πάτερ δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἵψώσασα, ἐκ κακίας λάκκον με, Ὑψηλότατε, τοῦ Κτίσαντος θρόνε, Εὐλογημένη Ἀγνή Θεοτόκε πρός νοητάς ἀναβάσεις καί χάριτας, ἀνελκύσαν μου τήν ψυχήν, καί δεινῶν με προλήψεων κάθαρων.

Διάσωσον Στυλιανέ Θεοφόρε τούς σούς οἰκέτας ἀπό πάσης ἐπιφορᾶς καί κακώσεως. καί τά ἀρτίτοκα βρέφη ἀεὶ εὐλόγει.

Ἄχραντε ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν ἰαμάτων κρουνός ἀνεξάντλητος, καί τῶν νηπίων προστάτης θερμότατος, Στυλιανέ ὑπάρχων μακάριε, ἐκ πολυτρόπων κινδύνων ἀπάλλαξον, τούς πόθῳ καλοῦντας τήν κλῆσιν σου.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχος. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων ὧν ἀντοπέδωκεν ἡμῖν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17 - 23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπί τόπου πεδινοῦ, καί ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καί πλῆθος πολύ τοῦ λαοῦ ἀπό πάσης τῆς Ἰουδαίας καί Ἱερουσαλήμ καί τῆς παραλίου Τύρου καί Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καί ἰαθῆναι ἀπό τῶν νόσων αὐτῶν, καί οἱ ὀχλούμενοι ὑπό πνευμάτων ἀκαθάρτων, καί ἐθεραπεύοντο.

καί πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καί
ιάτο πάντα. Καί αὐτός ἐπάρας τούς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τούς μαθητάς
αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ·
μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι
γελάσετε· μακάριοι ἔστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καί ὅταν
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καί ὀνειδίσωσι καί ἐκβάλωσι τό ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν
ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καί σκιρτήσατε ἴδου
γάρ ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα Πατρί...

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων

Καί νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καί τό παρόν Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. "Ὁλήν ἀποθέμενοι.

Ἄνωθεν ἐπίνευσον, καί δυσωπηθητι Πάτερ, θερμῶς ἐπικλῶμενος, τῶν
παρακαλούντων σε ταῖς δεήσεσι, καί βρεφῶν "Ὅσιε, τῶν ἀρτιγεννητῶν, τά
φλογώδη ἀρρωστήματα, ἐπιθεράπευσον, χάριν καί ὑγείαν δωρούμενος, αὐτοῖς
ὡς συμπαθέστατος, τοῖς θεοδωρήτοις φαρμάκοις σου, ὅπως ἀυξηθέντα. εἰς
μέτρον ἡλικίας ἀληθοῦς, Στυλιανέ μεγαλύνωσι, τόν Σέ μεγαλύνοντα.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λοιμικῶν νοσημάτων, ρυπαρῶν μολυσμάτων καί ἀκαθάρτων παθῶν, καί πάσης
ἀθυμίας, καί βλάβης καί μανίας, τούς βοῶντας διάσωζε, σέ ἀνυμνοῦμεν ἀεὶ,
Στυλιανέ, τρισμάκαρ.

Ἀρωγόν σε νηπίων, βραβευτήν σε ἀνήβων, καί μειρακίων φρουρόν, ἀτέκνων
ιατῆρα, εὐτέκνων προμηθέα, ὁ Χριστός ἀπειργάσατο, Στυλιανέ ἱερέ τῇ σῇ
λαμπρῇ ἀσκήσει.

Ξενοτρόπων θαυμάτων, πολλαπλῶν ἰαμάτων καί θεϊκῶν δωρεῶν, τό ὕδωρ
ἀναβλύζων, τήν κάμινον σβεννύεις, συμφορῶν τε καί θλίψεων, καί ἀναψύχεις

τερπνῶς, ἡμῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Γαληνόμορφε Κόρη, τῆς ψυχῆς μου τὴν λύπην καὶ τὴν πίκραν συνοχήν, μετάβαλε αἰσίως, εἰς βείαν εὐφροσύνην, καὶ προφθάσασα ῥῦσαι με, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, ἀνάγκης ἐνεστῶσης.

Ὡδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Εὐτέκνους Πάτερ, τὰς ἀτεκνούσας μητέρας, τῇ ταχεῖς σου ἀπέργασαι πρεσβεῖα, σοὶ γὰρ ὀλοψύχως Στυλιανέ φοιτῶσι.

Ἐρέουσα χάριν, ἡ παναγία Εἰκῶν σου, τῇ τοῦ Πνεύματος ἐπισκιάσει Πάτερ, τρέφει καὶ εὐφραίνει τὰ νεογνά καὶ βρέφη.

Ἄγγελομόρφω, ἐπιφανεῖς θεωρία, ἐπὶ ψελλίζοντα ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον Θεόφρον, χαρᾶς καὶ θυμηδίας.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶν με, καὶ ψυχικῶν ἀλγηδόνων, ἀπολύτρωσαι ὑπερευλογημένη, τῇ δέ ἐπελθούσῃ, βοήθει μοὶ ἀνάγκη.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ίατρευσον τὰς νόσους, τῶν ὑπομαζίων, καὶ, ψελλιζόντων νηπίων Πατήρ ἡμῶν, τοῖς τῶν μητέρων δακρύοις ἐπικαμπτόμενος.

Μαράνας πᾶσαν βλάβην, τὴν νηπιοφθόρον, καὶ θαλερᾷ καὶ ἀκμάζοντα τήρησον, τὰ τῶν ἀκάκων νηπίων Πάτερ συστήματα.

Ὁδύνης μοι συμβάσης, καὶ δεινῆς ἀνίας, ἐκ πονηρᾶς συνηθείας καὶ πράξεως, Στυλιανέ Θεοφόρε σπεῦσον καὶ ῥῦσαι με.

Θεοτοκίον.

Ἐψόθεν ἐνωτίζου, Κεχαριτωμένη, τὸν στεναγμὸν τῆς ψυχῆς μου τὸν μύχιον, καὶ τῇ εὐρούσῃ με θλίψει μή ὑπερίδης με.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Ἦφθης ἐκ κοιλίας τῆς μητρικῆς, καθηγιασμένος, ὡς ὁ ἔνδοξος Σαμουήλ, καί δοτός ἐδείχθης δι' ἐναρέτου βίου, Στυλιανέ παμμάκαρ τῷ σέ δοξάσαντι.

Χαίροις ἐγκρατείας ὑψηγητής, καί τῆς ἀπαθείας, ἐνδιαίτημα ἱερόν, χαίροις τῶν Ὅσιον ὁ τύπος ἐν ἀσκήσει, Στυλιανέ Ἀγγέλοις ὁ ὁμοδίαιτος.

Φύλαξ καί προστάτης καί προμηθεύς, τῶν ἀρτιγεννητῶν, καί νηπίων καί τῶν βρεφῶν, πέλων Θεοφόρε, τῇ θεῖα ἐπιπνοία, ἐκ πάσης ἐπηρείας ταῦτα διάσωζε.

Ἴδέ τῶν μητέρων τούς στεναγμούς, κάμφθητι θεόφρον, τῶν προσφύγων σου ταῖς φωναῖς, καί τά τούτων τέκνα, μανίας ὀλεθρίου, Στυλιανέ τρισμάκαρ, σπεῦσον καί λύτρωσαι.

Ἦς ἄνθη θαλερώτατα καί τερπνά, ὄψεως εὐχροία, καλ ἀκάκοις τρόποις σοφέ, ἡμῶν τά παιδία, συντήρει ἀοράτως, Στυλιανέ παμμάκαρ, τῶν εὐφημούντων σε.

Ἐχων παρρησίαν πρὸς τόν Χριστόν, Ὅσιε τρισμάκαρ, μή ἐλλίπης ἐκδυσωπῶν, ὑπέρ τῶν αἰτούντων, τήν σήν ἐπικουρίαν, ὥς ἂν ἀπαλλαγῶμεν πάσης στενώσεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομα σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὡς συνήθως τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθεῖημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σύ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

καὶ τὸ τροπάριον. Ἦχος γ´.

Στήλη ἔμψυχος τῆς ἐγκρατείας στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, Στυλιανέ ἀνεδείχθης μακάριε, τόν γὰρ σόν πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἔν οὐρανοῖς ἐκομίσω τόν ἄφθαρτον, καὶ ἐγκρατεία καὶ πόνοις πανόλβιε, χάριν εἴληφας, νηπίων προστάτης γενόμενος, καὶ φύλαξ νεογνῶν ἀπροσμάχητος.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς.

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Παίδων καὶ νηπίων καὶ βρεφῶν, μέγας κηδεμών καὶ προστάτης, καὶ ἀληθῆς ἰατρός, Πνεύματος τῆ χάριτι. ἀποδεικνύμενος, μαρασμῶν καὶ κακώσεων, καὶ νόσον ποικίλων, ἄτρωτα διάσωζε τὰ ἀρτιγέννητα, ταῦτα εὐλογῶν καὶ διέπων, ὅπως ἀνδρωθῶσιν αἰσίως. Ὡ Στυλιανέ Θεομακάριστε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.